

Respekt for Ministeriets Omhyggelighed med de Beregninger, der forelægges Rigsdagen. Man kunde dog nok forlange, at de kunde tælle sammen, det behøver man ikke en Gang Embedsmænd til, det kan almindelig Arbejdskraft sikkert let udføre. Derfor er jeg ogsaa noget betænkelig med Hensyn til de her opstillede Beregninger.

Vi fik i sin Tid i Lønningsudvalget fra den højtærede Undervisningsminister en Beregning over Tilskuddene til de private Skoler. Der regnede Ministeriet med, at Udgiften pr. Barn i den almindelige Folkeskole vilde blive 72 Kr., og gaar man ud fra det Tal, vilde Tilskuddet til Københavns kommunale Skolevæsen blive ca. 3½ Mill. Kr., men i den Beregning, vi nu har faaet fra Ministeriet, regner man kun med en Udgift af 65,6 Kr. pr. Barn, altsaa mellem 6 og 7 Kr. mindre, men desuagtet kommer man nu til det Resultat, at Københavns Kommune vil faa mellem 100 000 og 200 000 Kr. mere. Jeg ved ikke, om der siden Septem-ber er kommet til at foreligge andre statistiske Opgørelser med Hensyn til Børneantallet, men jeg synes unægtelig, at det er lidt underligt, om det i saa Fald skulde kunne forrykke Forholdet mellem København og det øvrige Land saa stærkt, at der nu skulde være blevet 5—6 000 Børn flere i København, hvilket vil være nødvendigt for at komme til det Tal, som Ministeriet nu har regnet med. Da man imidlertid, som jeg sagde før, har Beviser for, at Ministerierne, dette Ministerium indbefattet, ikke tager det saa nøje med de Oplysninger, der gives Rigsdagen, er jeg ikke rigtig sikker paa, at de sidste Beregninger holder Stik.

Jeg vil ogsaa gøre et Par Bemærkninger til Ministeriets Oplysning om, hvordan det forholder sig med de Tabeller og Beregninger, som var stillede op i det foreliggende Lovforslag, da det blev forelagt. Det viste sig, da vi kom til at se paa det, at de var byggede paa aldeles forkerte Tal, at man i Ministeriet slet ikke havde taget Hensyn til de Forandringer, der var sket med Hensyn til de forskellige Tillæg, Konjunkturtillæg og Dyr-tidstillæg, ved Tjenestemandsløven, som ogsaa indvirkede paa Lærernes Lønningslov. Det kunde naturligvis paa en Maade undskyldes, at man ikke havde gjort det, men der foreligger dog ikke, synes jeg, ret meget til Undskyldning for Ministeriet. Jeg havde derfor ventet, at Ministeriet særligt vilde have vedgaaet at have begaaet denne Brøler, at have vist denne Lige-gyl-dighed med Hensyn til de Tal, det fore-

lagde Rigsdagen, men det er langt fra Tilfældet. De, som læser den Skrivelse, Udvalget har faaet fra Undervisningsministeriet, vil faa det mærkelige Indtryk, at det er Lønningskommissionen, der har begaaet en Fejl. I Stedet for, som Ministeriet burde, at gøre en Undskyldning for at have præsenteret saadanne gale Beregninger for Rigsdagen, giver det det Ud-seende af, at det er Lønningskommissionen, der ikke har været paa sin Plads, og det vil jeg som Medlem af denne Kommission, bestemt protestere imod. Der staar nogle enkelte Linier i Skrivelsen, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse. Der staar disse mærkelige Visdomsord: „Da man nu har faaet oplyst, at Kommissionens fornævnte Oversigt ikke har taget Hensyn til de i Rigsdagen ved Tjenestemandsløvens Behandling endeligt vedtagne Dyr-tidstillæg og Konjunkturtillæg, vil der være at foretage en Ændring i de Tal, der er anførte i Bemærkningerne til det heromhandlede Lovforslag“. Altsaa: naar Ministeriet nu endelig har faaet oplyst, at Kommissionen ikke i denne Oversigt har taget Hensyn til de Forandringer, der skete en Maaned efter, at Kommissionen havde afsluttet sit Arbejde, vil det nu være nødvendigt, at der maa ske nogle Ændringer med Hensyn til disse Tal. I Stedet for at Ministeriet skulde bede om Undskyldning for at have givet Rigsdagen forkerte Tal, stiller det det op saaledes, at ethvert Menneske, der læser det, vil tro, at det er os i Kommissionen, der har været ligegyldige og ikke taget Hensyn til de Ændringer, der er foretagne i Rigsdagen; det vilde dog være lidt for meget at forlange, at vi i Kommissionen skulde tage Hensyn til Ændringer, der først foretages en Maaned efter, at Betænkningen er afgivet. Det, der er sket her, maa Rigsdagen for sin Værdigheds Skyld paatale. Hvor noget saadant kommer frem, maa den sige til Ministerierne, at de først og fremmest maa give rigtige Oplysninger, men har de givet forkerte Tal, maa de virkelig vedkende sig det og ikke skyde Skylden paa ganske uskyldige, som slet ikke har haft nogen Indflydelse paa de Fejl, der er begaaede.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Det gør mig meget ondt, at jeg har stødt det ærede Medlem saa stærkt ved den Skrivelse, han omtalte. Jeg skal straks indrømme, at Affattelsen er mindre god, for det var os ganske rigtigt bekendt,